A° 1937. N° 127.

PUBLICATIEBLAD.

PUBLICATIE *van den 26n November 1937 waarbij wordt afgekondigd de wet van den 7den Februari 1935, Staatsblad No. 41, houdende in artikel VIII wijziging van de wet op het Levensverzekeringsbedrijf 1922 (Staatsblad No. 716, P. B. 1923, nr. 13).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMEND GOUVERNEUR van Curaçao,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is de surséance van betaling opnieuw te regelen, bijzonderlijk om de gelegenheid te openen, dat na het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van surséance een akkoord tot stand komt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met

gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De tweede titel van de Faillissementswet wordt vervangen door een nieuwen tweeden titel, luidende als volgt:

„Van surséance van betaling

EERSTE AFDEELING.

Van de verleening van surséance van betaling en hare gevolgen.

Artikel 213.

De schuldenaar die voorziet, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, kan surséance van betaling aanvragen.

Artikel 214.

Hij zal zich daartoe, onder overlegging van een door behoorlijke bescheiden gestaafden staat, als bedoeld in artikel 96, bij verzoekschrift, door hem zelf en zijn procureur onderteekend, wenden tot de rechtbank, aangewezen in artikel 2 of artikel 3.

Bij het verzoekschrift kan een ontwerp van akkoord worden gevoegd.

Artikel 215.

Het verzoekschrift met bijbehoorende stukken wordt ter griffie van de rechtbank neergelegd, ter kostelooze inzage van een ieder.

De rechtbank zal dadelijk de gevraagde surséance voorloopig verleenen en een of meer bewindvoerders benoemen, ten einde met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren. Bovendien beveelt zij, dat de bekende schuldeischers, benevens de schuldenaar, tegen een door haar op korten termijn bepaalden dag, door den griffier bij brieven worden opgeroepen, ten einde, alvorens beslist wordt omtrent het definitief verleenen van de

gevraagde surséance, op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve de dag worden uur en plaats der bijeenkomst daarbij vermeld, alsmede of een ontwerp van akkoord bij het verzoekschrift is gevoegd.

Artikel 216.

De griffier doet van de indiening van het verzoek, van de voorloopige verleening van surséance, van de namen en woonplaatsen der benoemde bewindvoerders en van den overeenkomstig het tweede lid van het voorgaande artikel bepaalden dag onmiddellijk aankondiging in de *Nederlandsche Staatscourant* en in een of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen. Indien bij het verzoekschrift een ontwerp van akkoord is gevoegd, wordt daarvan in de aankondiging melding gemaakt.

Artikel 217.

De surséance wordt geacht te zijn ingegaan bij den aanvang van den dag, waarop zij voorloopig is verleend.

Artikel 218.

Ten bepaalden dage hoort de rechtbank in raadkamer den schuldenaar, de bewindvoerders en de in persoon of bij schriftelijk gemachtigde opgekomen schuldeischers. Iedere schuldeischer is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen.

De rechtbank kan den schuldenaar definitief surséance verleenen, tenzij zich daartegen verklaren hetzij houders van meer dan één vierde van het bedrag der te vergadering vertegenwoordigde, in artikel 233 bedoelde, schuldvorderingen, hetzij meer dan één derde der houders van zoodanige vorderingen.

Over de toelating tot de stemming beslist, bij verschil, de rechtbank.

Surséance kan nimmer definitief worden verleend, indien er gegronde vrees bestaat, dat de schuldenaar zal trachten de schuldeischers tijdens de surséance te benadeelen of het vooruitzicht niet bestaat, dat hij na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen.

De rechtbank, het verzoek afwijzende, kan bij dezelfde be-

schikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de voorloopig verleende surséance gehandhaafd tot de beschikking der rechtbank in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien eene aanvrage tot faillietverklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek is met redenen omkleed en wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 219.

Gedurende acht dagen na den dag der uitspraak heeft, in geval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of, ingeval de surséance verleend is, iedere schuldeischer, die zich niet vóór het verleenen daarvan heeft verklaard, recht van hooger beroep.

Het hooger beroep wordt ingesteld bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van het gerechtshof, dat van de zaak kennis moet nemen. De voorzitter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling.

Indien het hooger beroep door een schuldeischer is ingesteld, geeft deze uiterlijk op den vierden dag volgende op dien, waarop hij zijn verzoek heeft gedaan, aan den procureur, die het verzoek tot surséance heeft ingediend, bij deurwaarders-exploot richten zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bepaald. Deze kennisgeving geldt voor oproeping van den schuldenaar.

De griffier van het gerechtshof doet van het hooger beroep en van den tijd, voor de behandeling bepaald, aankondiging in de nieuwsbladen, waarin het verzoek tot surséance volgens artikel 216 is aangekondigd. Tevens geeft hij van het ingestelde hooger beroep aan den griffier der rechtbank kennis, neemt van dezen de in artikel 214 bedoelde stukken over en legt die op zijne griffie voor een ieder ter kostelooze inzage.

Artikel 220.

Bij de behandeling van het hooger beroep wordt het verzoek niet opnieuw in stemming gebracht, maar ieder schuldeischer is bevoegd in persoon of bij schriftelijk gemachtigde aan de be-

strijding of verdediging van de uitspraak, waartegen het beroep gericht is, deel te nemen.

De behandeling heeft plaats in raadkamer; het arrest wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 221.

Van het arrest, door het gerechtshof gewezen, kan, ingeval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of, ingeval de surséance is verleend, iedere schuldeischer, die zich niet vóór het verleenen daarvan heeft verklaard, gedurende acht dagen na den dag der uitspraak, in cassatie komen.

Het beroep in cassatie wordt ingesteld bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van den Hoogen Raad. De voorzitter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling.

De griffier van den Hoogen Raad doet van het beroep in cassatie en van den tijd, voor de behandeling bepaald, aankondiging in de nieuwsbladen, waarin het verzoek tot surséance volgens artikel 216 is aangekondigd. Tevens geeft hij van het ingestelde beroep kennis aan den griffier van het gerechtshof, neemt van dezen de in artikel 214 bedoelde stukken over en legt die op zijne griffie voor een ieder ter kostelooze inzage.

De bepalingen van het derde lid van artikel 219 en van het tweede lid van artikel 220 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 222.

De beschikking, waarbij de surséance definitief wordt toegestaan, is bij voorraad uitvoerbaar, niettegenstaande eenige daartegen gerichte voorziening.

Zij wordt aangekondigd op de wijze, in artikel 216 voorgeschreven.

Artikel 223.

Bij het definitief verleenen der surséance bepaalt de rechtbank haar duur ten hoogste op anderhalf jaar.

Vóór het einde der surséance kan door den schuldenaar hare verlenging voor ten hoogste anderhalf jaar worden gevraagd. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot verleening van surséance. Zoolang bij afloop der surséance

op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijft de surséance gehandhaafd.

Artikel 224.

Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, wordt voor de geldigheid hunner handelingen toestemming der meerderheid of bij staking van stemmen eene beslissing van den president der rechtbank vereischt. Het tweede lid van artikel 70 vindt overeenkomstige toepassing.

De rechtbank kan te allen tijde een bewindvoerder, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, ontslaan en door een ander vervangen of hem één of meer bewindvoerders toevoegen, een en ander op verzoek van hem zelven, van de andere bewindvoerders of van één of meer schuldeischers, dan wel ambtshalve.

Artikel 225.

Bij het voorloopig verleenen der surséance kan de rechtbank zoodanige bepalingen maken, als zij ter beveiliging van de belangen der schuldeischers noodig oordeelt.

Zij kan dit ook gedurende de surséance doen op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeischers, dan wel ambtshalve.

Artikel 226.

Bij het voorloopig verleenen der surséance kan de rechtbank één of meer deskundigen benoemen teneinde binnen een door haar te bepalen termijn, die zoo noodig kan worden verlengd, een onderzoek naar den staat van den boedel in te stellen en een beredeneerd verslag van hunne bevinding uit te brengen. Het laatste lid van artikel 225 vindt overeenkomstige toepassing.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van de door den schuldenaar overgelegde staat en bescheiden, en over de vraag of er vooruitzicht bestaat, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen. Het verslag geeft zoo mogelijk de maatregelen aan, welke tot die bevrediging kunnen leiden.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van de rechtbank, ter kostelooze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Het laatste lid van artikel 224 vindt ten aanzien van de deskundigen overeenkomstige toepassing.

Artikel 227.

De bewindvoerders brengen, telkens na verloop van drie maanden, een verslag uit over den toestand van den boedel. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het derde lid van artikel 226 is voorgeschreven.

De termijn, bedoeld in het vorige lid, kan door de rechtbank worden verlengd.

Artikel 228.

Gedurende de surséance is de schuldenaar onbevoegd eenige daad van beheer of beschikking betreffende den boedel te verrichten zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders. Indien de schuldenaar in strijd daarmede gehandeld heeft, zijn de bewindvoerders bevoegd alles te doen, wat vereischt wordt, om den boedel te dier zake schadeloos te houden.

Voor verbintenissen van den schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders na den aanvang der surséance ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk, dan voorzooverre deze tengevolge daarvan is gebaat.

Artikel 229.

Indien de schuldenaar in eenige gemeenschap gehuwd is, worden onder den boedel de baten en lasten van die gemeenschap begrepen.

De artikelen 61 en 62 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 230.

Gedurende de surséance kan de schuldenaar niet tot betaling zijner in artikel 233 bedoelde schulden worden genoodzaakt en

blijven alle tot verhaal van die schulden aangevangen executiën geschorst.

De gelegde beslagen vervallen en de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, wordt daaruit ontslagen, zoodra de uitspraak, houdende definitieve verleening der surséance of homologatie van het akkoord, in kracht van gewijsde is gegaan, beide tenzij de rechtbank op verzoek van de bewindvoerders reeds een vroeger tijdstip daarvoor heeft bepaald. De president der rechtbank beveelt voor zooveel noodig de doorhaling der vervallen beslagen op verzoek van de bewindvoerders.

Het in de voorgaande leden bepaalde vindt eveneens toepassing ten aanzien van executiën en beslagen, aangevangen of gelegd ten behoeve van vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, voorzoover die executiën en beslagen niet zijn aangevangen en gelegd op goederen, welke voor die vorderingen bijzonderlijk zijn verbonden.

Artikel 231.

De surséance stuit den loop niet van reeds aanhangige rechtsvorderingen, noch belet het aanleggen van nieuwe.

Indien niettemin de rechtsgedingen blootelijk betreffen de vordering van betaling eener schuld, door den schuldenaar erkend, en de aanlegger geen belang heeft om vonnis te verkrijgen, teneinde rechten tegen derden te doen gelden, kan de rechter, na van de erkenning der schuld akte te hebben verleend, het uitspreken van het vonnis opschorten tot na het einde der surséance.

De schuldenaar kan, voor zooveel betreft rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot den boedel behoorende ten onderwerp hebben, noch eischende, noch verwerende in rechte optreden, zonder medewerking der bewindvoerders.

Artikel 232.

De surséance werkt niet ten aanzien:

1°. van vorderingen, welke door pand of hypotheek op goed van den schuldenaar zijn gedekt of bevoorrecht zijn hetzij op zekere bepaalde goederen van den schuldenaar, hetzij op alle

zijne roerende en onroerende goederen, voor zoover niet vallende onder 2°.;

2°. van vorderingen wegens wettelijk verschuldigde kosten van onderhoud of van onderhoud en opvoeding; de rechtbank zal ten aanzien van vóór den aanvang der surséance vervallen termijnen van zoodanige vorderingen, welke niet bevoorrecht zijn, het bedrag vaststellen, waarvoor de surséance werkt.

Voor zoover vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, op de verbonden zaak niet verhaald kunnen worden, werkt de surséance wel ten aanzien van deze vorderingen.

Artikel 233.

De betaling van alle andere schulden, bestaande vóór den aanvang der surséance, kan, zoolang de surséance duurt, niet anders plaats hebben dan aan alle schuldeischers gezamenlijk, in evenredigheid hunner vorderingen, behoudens overeenkomstige toepassing van het derde lid van artikel 176.

Artikel 234.

Hij, die zoowel schuldenaar als schuldeischer van den boedel is, kan zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijne schuldvordering en zijne schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór den aanvang der surséance of voortvloeien uit handelingen, vóór den aanvang der surséance verricht.

De vorderingen op den schuldenaar worden zoo noodig berekend naar de regels, in de artikelen 261 en 262 gesteld.

Artikel 235.

Niettemin kan degene, die eene schuld aan den boedel of eene vordering op den boedel vóór den aanvang der surséance van een derde heeft overgenomen, op schuldvergelijking geen beroep doen, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld..

Later overgenomen vorderingen of schulden kunnen nimmer in vergelijking worden gebracht.

De artikelen 55 en 56 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 236.

Indien eene wederkeerige overeenkomst bij den aanvang der surséance zoowel door den schudenaar als door zijne wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen, is deze laatste bevoegd den schuldenaar en de bewindvoerders te sommeeren om binnen acht dagen te verklaren of zij de overeenkomst gestand willen doen. Indien dezen zich daartoe binnen dien tijd niet bereid verklaren, is de overeenkomst ontbonden en kan de wederpartij voor schadevergoeding opkomen op den voet, in artikel 233 bepaald; verklaren de schuldenaar en de bewindvoerders zich daartoe wel bereid, dan kan de wederpartij vorderen, dat zekerheid voor richtige nakoming der overeenkomst wordt gesteld.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van den schuldenaar eene uitsluitend door dezen persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 237.

Indien in het geval, bedoeld bij het vorige artikel, de levering van waren, die ter beurze op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalden termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na den aanvang der surséance, wordt de overeenkomst door de voorloopige verleening van surséance ontbonden en kan de wederpartij van den schuldenaar zonder meer voor schadevergoeding opkomen op den voet, in artikel 233 bepaald. Lijdt de boedel door de ontbinding schade dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 238.

Zoodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, die huurder is, met inachtneming van het bij artikel 228 bepaalde, de huur tusschentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiede tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande

echter, dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn de huurpenningen vooruit betaald, dan kan de huur niet eerder worden opgezegd dan tegen den dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt.

Van den aanvang der surséance af is de huurprijs boedelschuld.

Artikel 239.

Zoodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, met inachtneming van het bij artikel 228 bepaalde, aan arbeiders in zijn dienst, de dienstbetrekking opzeggen, met inachtneming van de overeengekomen of wettelijke termijnen, met dien verstande echter, dat in elk geval de dienstbetrekking kan worden geëindigd door opzegging met een termijn van zes weken.

Van den aanvang der surséance af is het loon boedelschuld.

Artikel 240.

Voldoening nadat de surséance voorloopig is verleend doch vóór de bekendmaking daarvan, aan den schuldenaar gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens dezen vóórdien ontstaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover den boedel, zoolang zijne bekendheid met de voorloopige verleening van de surséance niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorig lid bedoeld, na de bekendmaking aan den schuldenaar gedaan, bevrijdt tegenover den boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst, dat de voorloopige verleening van de surséance te zijner woonplaats langs den weg der wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van bewindvoerders om aan te toonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt voldoening aan den schuldenaar hem, die haar deed, tegenover den boedel, voor zooverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van den boedel is gekomen.

Artikel 241.

De surséance werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen.

Artikel 242.

Nadat de surséance is verleend, kan zij, op verzoek van de bewindvoerders, van één of meer der schuldeischers of ook ambtshalve door de rechtbank worden ingetrokken:

1°. indien de schuldenaar zich, gedurende den loop der surséance, aan kwade trouw in het beheer van den boedel schuldig maakt;
2°. indien hij zijne schuldeischers tracht te benadeelen;
3°. indien hij handelt in strijd met artikel 228, eerste lid;
4°. indien hij nalaat te doen, wat in de bepalingen, door de rechtbank bij het verleenen der surséance of later gesteld, aan hem is opgelegd of wat naar het oordeel der bewindvoerders door hem in het belang des boedels moet worden gedaan;
5°. indien, hangende de surséance, de staat des boedels zoodanig blijkt te zijn, dat handhaving der surséance niet langer wenschelijk is of het vooruitzicht, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen, blijkt niet te bestaan.

In de gevallen, vermeld onder 1°. en 5°., zijn de bewindvoerders verplicht de intrekking te vragen.

De verzoeker, de schuldenaar en de bewindvoerders worden gehoord of behoorlijk opgeroepen. De oproeping geschiedt door den griffier tegen een door de rechtbank te bepalen dag. De beschikking is met redenen omkleed.

Indien op grond van dit artikel de surséance wordt ingetrokken, kan bij dezelfde beschikking de faillietverklaring van den schuldenaar worden uitgesproken. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de surséance gehandhaafd tot de beschikking der rechtbank in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 243.

Gedurende acht dagen na den dag der beschikking heeft, in geval van intrekking der surséance, de schuldenaar, en, ingeval de intrekking der surséance geweigerd is, hij, die het verzoek tot intrekking heeft gedaan, recht van hooger beroep tegen de beschikking der rechtbank.

Het hooger beroep wordt ingesteld bij een verzoekschrift, in

te dienen ter griffe van het gerechtshof, dat van de zaak moet kennis nemen. De griffier van het gerechtshof geeft van die indiening terstond kennis aan dien van de rechtbank.

De voorzitter van het gerechtshof bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling van het verzoekschrift. De griffier roept ten spoedigste hen, die het verzoek tot intrekking hebben gedaan, den schuldenaar en de bewindvoerders bij brieven tegen den bepaalden dag op.

De beschikking van het gerechtshof wordt door den griffier terstond medegedeeld aan dien van de rechtbank.

Artikel 244.

Gedurende acht dagen na de beschikking van het gerechtshof kan de daarbij in het ongelijk gestelde partij in cassatie komen.

Het beroep in cassatie wordt ingesteld bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van den Hoogen Raad. De griffier van den Hoogen Raad geeft van die indiening terstond kennis aan dien van de rechtbank.

De voorzitter van den Hoogen Raad bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling van het verzoekschrift. De griffier roept ten spoedigste de partijen bij brieven tegen den bepaalden dag op. De beschikking van den Hoogen Raad wordt door den griffier terstond medegedeeld aan dien van de rechtbank.

Artikel 245.

Zoodra eene beschikking, waarbij de surséance is ingetrokken, in kracht van gewijsde is gegaan, wordt zij aangekondigd, gelijk is voorgeschreven in artikel 216.

Artikel 246.

Indien de rechtbank van oordeel is, dat de behandeling van het verzoek tot intrekking van de surséance niet zal zijn beëindigd voor den dag, waarop de schuldeischers krachtens artikel 215, tweede lid, worden gehoord, gelast zij, dat de griffier den schuldeischers bij brieven zal mededeelen, dat dit verhoor op dien dag niet zal worden gehouden.

Zoo noodig bepaalt zij later den dag waarop dit verhoor alsnog

zal plaats vinden; de schuldeischers worden door den griffier bij brieven opgeroepen.

Artikel 247.

De schuldenaar is steeds bevoegd aan de rechtbank de intrekking van de surséance te verzoeken, op grond dat de toestand des boedels hem weder in staat stelt zijne betalingen te hervatten. De bewindvoerders en, indien het eene definitieve verleende surséance betreft, de schuldeischers worden gehoord of behoorlijk opgeroepen.

Deze oproeping geschiedt bij brieven door den griffier tegen een door de rechtbank te bepalen dag.

Artikel 248.

Gedurende eene surséance kan faillietverklaring niet rauwelijks worden gevorderd.

Indien ingevolge eene der bepalingen van dezen titel eene faillietverklaring uitgesproken wordt, vindt artikel 14 overeenkomstige toepassing; wordt ingevolge die bepalingen een faillissement vernietigd, dan vinden de artikelen 13 en 15 overeenkomstige toepassing.

Artikel 249.

Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken ingevolge eene der bepalingen van dezen titel of wel binnen ééne maand na het einde der surséance, gelden de volgende regelen:

1°. het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 43 en 45 vermeld, aanvangen, wordt berekend van den aanvang der surséance af;

2°. de curator oefent de bevoegdheid uit, in het eerste lid van artikel 228 aan de bewindvoerders toegekend;

3°. handelingen, door den schuldenaar met medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders verricht, worden beschouwd als handelingen van den curator en boedelschulden, gedurende de surséance ontstaan, zullen ook in het faillissement als boedelschulden gelden;

4°. de boedel is niet aansprakelijk voor verbintenissen van

den schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders gedurende de surséance ontstaan, dan voor zooverre deze ten gevolge daarvan gebaat is.

Is opnieuw surséance verzocht, binnen eene maand na afloop van eene vroeger verleende, dan geldt hetgeen in het eerste lid is bepaald mede voor het tijdvak der eerstvolgende surséance.

Artikel 250.

Het loon van de deskundigen, benoemd ingevolge de bepaling van artikel 226, en van de bewindvoerders wordt bepaald door de rechtbank en bij voorrang voldaan.

Dit laatste is ook van toepassing op hunne verschotten en op die, door den griffier ten gevolge van de bepalingen van dezen titel gedaan.

Artikel 251.

De bepalingen van internationaal recht van de artikelen 203—205 vinden bij surséance overeenkomstige toepassing.

TWEEDE AFDEELING.

Van het akkoord.

Artikel 252.

De schuldenaar is bevoegd bij of na het verzoek tot surséance aan hen, die vorderingen hebben, ten aanzien waarvan de surséance werkt, een akkoord aan te bieden.

Artikel 253.

Het ontwerp van akkoord wordt, indien het niet ingevolge artikel 215 ter griffie van de rechtbank berust, aldaar nedergelegd ter kostelooze inzage van een ieder.

Een afschrift moet zoodra mogelijk aan de bewindvoerders en de deskundigen worden toegezonden.

Artikel 254.

Hte ontwerp van akkoord vervalt, indien, voordat het vonnis

van homologatie van het akkoord in kracht van gewijsde is gegaan, eene rechterlijke beslissing houdende beëindiging der surséance in kracht van gewijsde gaat.

Artikel 255.

Indien het ontwerp van akkoord tegelijk met het verzoekschrift tot verleening van surséance ter griffie is nedergelegd, kan de rechtbank, bewindvoerders gehoord, gelasten, dat de in artikel 218 bedoelde behandeling van het verzoek niet zal plaats hebben, in welk geval zij tevens zal vaststellen:

1°. den dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen, ten aanzien waarvan de surséance werkt, bij de bewindvoerders moeten worden ingediend;

2°. dag en uur, waarop over het aangeboden akkoord in raadkamer zal worden geraadpleegd en beslist.

Tusschen de dagen, onder 1°. en 2°. vermeld, moeten ten minste veertien dagen verloopen.

Indien de rechtbank van deze bevoegdheid geen gebruik maakt of het ontwerp van akkoord niet tegelijk met het verzoekschrift tot het verleenen van surséance ter griffie is nedergelegd, zal de rechtbank, bewindvoerders gehoord, de dagen en uren, in het eerste lid bedoeld, vaststellen zoodra de beschikking, waarbij de surséance definitief is verleend, kracht van gewijsde heeft verkregen of, indien het ontwerp van akkoord eerst daarna ter griffie is nedergelegd, dadelijk na die nederlegging.

Artikel 256.

De bewindvoerders doen dadelijk zoowel van de in het vorige artikel bedoelde beschikking als van de nederlegging ter griffie van het ontwerp van akkoord — tenzij deze reeds ingevolge artikel 216 is bekend gemaakt — aankondiging in de *Nederlandsche Staatscourant* en in de door de rechtbank ingevolge artikel 216 aangewezen nieuwsbladen.

Zij geven tevens van een en ander bij brieven kennis aan alle bekende schuldeischers. Daarbij wordt op het bepaalde bij artikel 257, tweede lid, gewezen.

De schuldeischers kunnen verschijnen in persoon of bij schriftelijk gemachtigde. De volmacht is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

De bewindvoerders kunnen vorderen, dat de schuldenaar hun een door hen te bepalen bedrag ter bestrijding van de kosten dezer aankondiging en kennisgevingen vooraf ter hand stelt.

Artikel 257.

De indiening der schuldvorderingen geschiedt bij de bewindvoerders door de overlegging eener rekening of andere schriftelijke verklaring, aangevende den aard en het bedrag der vordering, vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan.

Vorderingen, ten aanzien waarvan de surséance niet werkt, komen voor de indiening niet in aanmerking. Heeft nochtans indiening plaats gehad, dan werkt de surséance ook ten aanzien van die vorderingen en gaat het voorrecht, het pand of de hypotheek verloren. Een en ander geldt niet voor zoover de vordering vóór den aanvang der stemming wordt teruggenomen.

De schuldeischers zijn bevoegd van de bewindvoerders een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 258.

De bewindvoerders toetsen de ingezonden rekeningen aan de aanteekeningen en opgaven van den schuldenaar, treden, als zij tegen de toelating eener vordering bezwaar hebben, met den schuldeischer in overleg, en zijn bevoegd van dezen overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage zijner aanteekeningen en der oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 259.

De bewindvoerders brengen de bij hen ingediende vorderingen op eene lijst, vermeldende de namen en woonplaatsen der schuldeischers, het bedrag en de omschrijving der vorderingen, alsmede of en in hoever de bewindvoerders die vorderingen erkennen of betwisten.

Artikel 260.

Eene rentedragende vordering wordt op de lijst gebracht met bijrekening der rente tot den aanvang der surséance.

De artikelen 129, 133—135 en 136, eerste en tweede lid, vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 261.

Eene vordering onder eene opschortende voorwaarde kan op de lijst gebracht worden voor hare waarde bij den aanvang der surséance.

Indien de bewindvoerders en de schuldeischers het niet eens kunnen worden over deze waardebepaling, wordt zoodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 262.

Eene vordering, waarvan het tijdstip der opeischbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeeringen, wordt op de lijst gebracht voor hare waarde bij den aanvang der surséance.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na den aanvang der surséance, worden behandeld, alsof zij op dat tijdstip opeischbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden op de lijst gebracht voor de waarde, die zij hebben na verloop van een jaar na dat tijdstip.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op den bedongen rentevoet.

Artikel 263.

Van de in artikel 259 bedoelde lijst wordt een afschrift door de bewindvoerders ter griffie van de rechtbank nedergelegd, om aldaar gedurende de zeven dagen voorafgaande aan de vergadering, in artikel 255 bedoeld, kosteloos ter inzage te liggen voor een ieder.

De nederlegging geschiedt kosteloos.

Artikel 264.

De rechtbank kan, op verzoek van de bewindvoerders of ambtshalve, de raadpleging en stemming over het akkoord tot

een lateren dag uitstellen.

Artikel 256 vindt alsdan overeenkomstige toepassing.

Artikel 265.

Ter vergadering brengen zoowel de bewindvoerders als de deskundigen, zoo die er zijn, schriftelijk verslag uit over het aangeboden akkoord. Artikel 144 vindt overeenkomstige toepassing.

Vorderingen, na afloop van den in artikel 255, 1°., genoemden termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór den dag, waarop de vergadering zal worden gehouden, bij de bewindvoerders ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek op de lijst geplaatst, indien noch de bewindvoerders, noch een der aanwezige schuldeischers daartegen bezwaar maken.

Vorderingen, daarna ingediend, worden niet op de lijst geplaatst.

De bepalingen van de twee voorgaande leden zijn niet toepasselijk, indien de schuldeischer buiten het Rijk in Europa woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het tweede lid bedoeld, of van geschil over het al of niet aanwezig zijn der verhindering, in het vierde lid bedoeld, beslist de rechtbank, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 266.

De bewindvoerders zijn bevoegd ter vergadering op elke door hen gedane erkenning of betwisting terug te komen.

Zoowel de schuldenaar als ieder verschenen schuldeischer kan eene door de bewindvoerders geheel of gedeeltelijk erkende vordering betwisten.

Betwistingen of erkenningen, op de vergadering gedaan, worden op de lijst aangeteekend.

Artikel 267.

De rechtbank bepaalt of en tot welk bedrag de schuldeischers, wier vorderingen betwist zijn, tot de stemming zullen worden toegelaten.

Artikel 268.

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereischt de toestemming van twee derde der erkende en der toegelaten schuldeischers, welke drie vierde van het bedrag der erkende en der toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.
De artikelen 146 en 147 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 269.

Het proces-verbaal van het verhandelde in raadkamer vermeldt den inhoud van het akkoord, de namen der verschenen stemgerechtigde schuldeischers ,de door ieder hunner uitgebrachte stem, den uitslag der stemming en al wat verder is voorgevallen. De door bewindvoerders opgemaakte lijst van schuldeischers, zooals zij tijdens de raadpleging is aangevuld of gewijzigd, wordt, door den president en den griffier gewaarmerkt, aan het proces-verbaal gehecht.
Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 270.

Zoowel de schuldeischers, die vóór gestemd hebben, als de schuldenaar kunnen gedurende acht dagen na afloop der stemming aan het gerechtshof verbetering van het proces-verbaal verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt, dat het akkoord door de rechtbank ten onrechte als verworpen is beschouwd.
Indien het gerechtshof het proces-verbaal verbeterd, bepaalt het bij zijne beschikking den dag, waarop de rechtbank de homologatie zal behandelen, welke dag gesteld wordt op niet vroeger dan acht en niet later dan veertien dagen na de beschikking. Van deze beschikking geven de bewindvoerders schriftelijk kennis aan de schuldeischers. Deze beschikking brengt van rechtswege vernietiging mede van een ingevolge artikel 277 uitgesproken faillissement.

Artikel 271.

Indien het akkoord is aangenomen, kunnen zoowel de be-

windvoerders als elke schuldeischer de gronden uiteenzetten, waarop zij de homologatie wenschen of haar bestrijden. Artikel 152, tweede lid, vindt overeenkomstige toepassing.

De rechtbank kan bepalen, dat de behandeling der homologatie op een lateren, terstond door haar vast te stellen, dag zal plaats vinden.

Artikel 272.

De rechtbank geeft zoo spoedig mogelijk hare met redenen omkleede beschikking.

Zij zal de homologatie weigeren:

1°. indien de baten des boedels met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de som, bij het akkoord bedongen, aanmerkelijk te boven gaat;

2°. indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3°. indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van één of meer schuldeischers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de schuldenaar dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt;

4°. indien het loon en de verschotten van de deskundigen en de bewindvoerders niet in handen van de bewindvoerders zijn gestort of daarvoor zekerheid is gesteld.

Zij kan ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

De rechtbank, de homologatie weigerende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zoodra de beschikking, waarbij de homologatie geweigerd is, in kracht van gewijsde is gegaan.

De artikelen 154—156 en 160 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 273.

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle schuldeischers te wier aanzien de surséance werkt.

Artikel 274.

Het inkracht van gewijsde gegane vonnis van homologatie

levert, in verband met het in artikel 269 bedoelde proces-verbaal, ten behoeve der door den schuldenaar niet betwiste vorderingen een voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar en de tot het akkoord als borgen toegetreden personen.

Artikel 275.

Zoolang niet over het aangeboden akkoord uiteindelijk is beslist, eindigt de surséance niet door verloop van den termijn, waarvoor zij is verleend.

Artikel 276.

De surséance neemt een einde zoodra de homologatie in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 277.

De rechtbank kan, wanneer het akkoord niet wordt aangenomen, den schuldenaar bij vonnis in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zoodra de termijn, in artikel 270 bedoeld, ongebruikt verstreken is of het gerechtshof verbetering van het proces-verbaal heeft geweigerd.

Artikel 278.

Indien de rechtbank den schuldenaar in staat van faillissement heeft verklaard, heeft deze recht van hooger beroep tegen de faillietverklaring gedurende acht dagen na den dag, waarop de termijn van artikel 270 ongebruikt verstreken is of het gerechtshof de verbetering van het proces-verbaal geweigerd heeft.

Het hooger beroep wordt ingesteld bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van het gerechtshof, dat van de zaak kennis moet nemen. De voorzitter bepaalt terstond dag en uur van de behandeling.

De griffier doet van het hooger beroep en van dag en uur, voor de behandeling bepaald, aankondiging in de nieuwsbladen, waarin het verzoek tot surséance volgens artikel 216 is aangekondigd. Elke schuldeischer is bevoegd bij de behandeling op te komen.

Artikel 279.

Tot het instellen van het beroep in cassatie is, indien het gerechtshof de faillietverklaring handhaaft, de schuldenaar en, indien het gerechtshof de faillietverklaring vernietigt, elke in hooger beroep opgekomen schuldeischer bevoegd.

Het beroep in cassatie wordt binnen denzelfden termijn en op dezelfde wijze als het hooger beroep ingesteld en behandeld, met dien verstande, dat de aankondiging in de dagbladen wordt vervangen door een exploot, binnen vier dagen na de aanteekening van het beroep uit te brengen aan de wederpartij.

Artikel 280.

Ten aanzien van de ontbinding van het akkoord vinden de artikelen 165 en 166 overeenkomstige toepassing.

Bij het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt de schuldenaar tevens in staat van faillissement verklaard.

Artikel 281.

In een faillissement, uitgesproken krachtens de artikelen 272, 277 en 280 kan een akkoord niet worden aangeboden.

DERDE AFDEELING.

Slotbepaling.

Artikel 282.

Tegen de beslissingen van den rechter, ingevolge de bepalinvan dezen titel gegeven, staat geen hoogere voorziening open, behalve in de gevallen, waarin het tegendeel is bepaald, en behoudens de mogelijkheid van cassatie in het belang der wet.

Artikel 283.

De verzoeken, te doen ingevolge de artikelen 219, 223, 225, 242, 243, 247, 270, 272, laatste lid, 278 en 280, eerste lid, moe-

ten door een procureur zijn onderteekend, behalve wanneer een verzoek wordt gedaan door de bewindvoerders.

Voor het instellen van beroep in cassatie is steeds de medewerking noodig van een advocaat bij den Hoogen Raad."

Artikel II.

In de Faillissementswet worden verder nog de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 24 wordt gelezen:

„Voor verbintenissen van den schuldenaar, na de faillietverklaring ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk dan voor zooverre deze ten gevolge daarvan is gebaat."

b. In artikel 52, eerste lid, wordt, „aangegaan" vervangen door „ontstaan".

c. Aan artikel 160 wordt toegevoegd een nieuwe zin, luidende:

„De rechten, welke zij op goederen van derden kunnen uitoefenen, blijven bestaan als ware geen akkoord tot stand gekomen."

d. De *Algemeene slotbepaling* vervalt.

Artikel III.

In artikel 142 van het Wetboek van Koophandel, zooals dit gewijzigd is bij de wet van 25 Juli 1932 (*Staatsblad* n°. 405) worden onder 2°. de woorden „waarop op zijn verzoek tot surséance van betaling bewindvoerders zijn benoemd" gewijzigd in „waarop eene hem verleende surséance van betaling is ingegaan".

Artikel IV.

In het Wetboek van Strafrecht worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 345, tweede lid, wordt gelezen:

„Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of, indien deze eene vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting is, op den bestuurder of commissaris, die zoodanige overeenkomst sluit."

b. In artikel 442 vervalt tweemaal „verzocht of".

Artikel V.

In artikel 11 der Wet op de Rechterlijke Organisatie wordt onder 2°. gelezen:

„wanneer zij in staat van faillissement zijn verklaard, surséance van betaling hebben verkregen of wegens schulden zijn gegijzeld;"

Artikel VI.

In artikel 51, tweede lid, der Wet op het Notarisambt wordt na „verklaard" ingevoegd „surséance van betaling verkregen heeft".

Artikel VII.

In artikel 10 van de wet van 22 Mei 1845 (*Staatsblad* n°. 22), zooals deze laatstelijk is gewijzigd, wordt „surséance van betaling" vervangen door „surséance van betaling voor zoover volgens de Faillissementswet de surséance ten aanzien van de verpligting tot betaling niet werkt".

Artikel VIII.

In de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf 1922 (*Staatsblad* n°. 716) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

a. In artikel 17 wordt onder 2°. gelezen:

„voor zoover eene naamlooze vennootschap betreft, het bewijs, dat op de akte of een ontwerp daarvan de bij het Wetboek van Koophandel bedoelde ministerieele verklaring van geen bezwaar is verkregen en ten minste tien ten honderd op elk geplaatst aandeel is gestort;".

b. In artikel 30, derde lid, wordt „artikel 144" vervangen door „de artikelen 586 en587".

c. Aan artikel 40 wordt toegevoegd een nieuw eerste lid, luidende:

„Op levensverzekeringmaatschappijen is het gemeene recht inzake het verkrijgen van surséance van betaling niet van toepassing."

d. Het tweede en het derde lid van artikel 56 worden vervangen door het volgende:

„De uitspraak heeft mede ten gevolge, dat de maatschappij slechts in staat van faillissement kan worden verklaard door toepassing van artikel 63.

Het bij het eerste lid bepaalde geldt niet voor vorderingen,

welke voortvloeien uit handelingen, met de maatschappij na de uitspraak verricht, alsmede voor de vorderingen, ten aanzien waarvan het gemeene recht inzake surséance van betaling wegens den aan de vorderingen verbonden voorrang of den aard der vorderingen niet werkt, en wel voor zoover zulks het geval is.

De uitspraak werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen der maatschappij.

e. In artikel 51, eerste lid, wordt de laatste zin gelezen:

„Bij dit ontslag worden de overeengekomen of wettelijke termijnen in acht genomen, met dien verstande echter, dat een termijn van zes weken in elk geval voldoende is."

f. In artikel 57, eerste lid, wordt „of op een tijdstip dat hij wist, dat een verzoek was ingediend of ingediend zou worden" vervangen door „of niet te goeder trouw voor die uitspraak".

g. Artikel 58 wordt gelezen:

„Met betrekking tot wederkeerige overeenkomsten in het algemeen en huurovereenkomsten alsmede arbeidsovereenkomsten in het bijzonder, waarbij de maatschappij, ten aanzien waarvan eene verklaring als bedoeld bij artikel 40 van kracht is, partij is, vindt het bepaalde bij de artikelen 236, 238 en 239 der Faillissementswet overeenkomstige toepassing.

Met betrekking tot de voldoening eener schuld aan de maatschappij, nadat de uitspraak, houdende eene verklaring als bedoeld bij artikel 40 was gegeven, vindt artikel 240 der Faillissementswet overeenkomstige toepassing."

h. In artikel 61, eerste lid, eersten zin, wordt na „als" ingevoegd „en voor zoover".

Artikel IX.

De Faillissementswet, gelijk deze luidt ingevolge de daarin bij deze wet aangebrachte wijzigingen, vindt mede toepassing op het voor het tijdstip van de inwerkingtreding dezer wet uitgesproken faillissement en de vóór dat tijdstip verleende surséance van betaling, doch alleen voor het vervolg. Voor deze toepassing wordt de surséance geacht voorloopig te zijn verleend bij de beschikking der rechtbank, houdende benoeming van een of meer bewindvoerders, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren.

Een verzoekschrift om surséance van betaling, vóór het tijd-
tijdstip van de inwerkingtreding dezer wet ingediend, wordt

behandeld overeenkomstig de voorschriften der bij deze wet gewijzigde Faillissementswet. Zijn op dat tijdstip reeds een of meer bewindvoerders benoemd, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren, dan worden zij geacht overeenkomstig het nieuwe artikel 215 der Faillissementswet te zijn benoemd en wordt de surséance geacht bij de beschikking, houdende hunne benoeming, voorloopig te zijn verleend. Heeft op bedoeld tijdstip de oproeping van schuldeischers en schuldenaar, ten einde op het verzoekschrift te worden gehoord, reeds plaats gehad, dan geldt die oproeping als eene om te worden gehoord omtrent het definitief verleenen der sursèance.

Artikel X.

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 7den Februari 1935.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

Uitgegeven den *twaalfden* Februari 1935.

De Minister van Justitic,
VAN SCHAIK,

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 26n November 1937.

F. A. JAS.

De wnd. Gouvernements-secretaris,

R. BOSKALJON.

Uitgegeven den 29n December 1937.
De wnd. Gouvernements-secretaris,
R. BOSKALJON.